

Ето Ненчо, а чи иѹи
Полека-полека,
И Добри ся постѹбуди:
Види ся му отлѹкна.

XLVI.

Настѹдахъ сички редомъ,
Да вечерѹтъ братски,
Кръсть сторихъ, заядохъ,
Както Господъ дади.
Тръпеца-та бѹше дѹлга,
Кѹкво-то на свадбѹ;
Сички кѹщни от' дѹснахъ странъ,
Гости-тѹ отъ лѹвѹ.
Радка и Дешка горѹ-долу
Шетахъ и носѹхъ,
Що затрѹба — тѹ глѹдахъ
И сичко тѹкмѹхъ.
Вино нѹма — вино вадѹтъ,
И ястѹе приносѹтъ;
Предъ трѹpezъ прави стоѹтъ,
Догдѹ сички ядѹтъ.
Поядохъ и попихъ,
Кой колко-то носи,
Ненчо малко попохапна,
И Добри закуси.
— „Хайде Дешке, рѹчи дѹдо,
„Попѹй мой-то пиле,
„Нека Радка ти приглѹся —
„Хайде мой-тѹ моми.
„Гости-тѹ ни ще си идѹтъ,
„Попѹйте да помнѹтъ;
„Нека у тѹхъ да разкажѹтъ:
„Нека вы похвалятѹ.
„Ехъ, случи ся, що ся случи,
„Богъ здрави да дава
„Азъ го мысляхъ, нѹкакъ инѹкъ —
„Нѹ нѹка е здрави.